

Overweging

7 juli 2019

Vrede zij dit huis

(Bij Lucas 10, 1 - 12)

'Vrede zij dit huis.' Inmiddels is het verhaal van Jezus gemeld aan huizen over de hele wereld. En in alle landen geven mensen op zondag die boodschap van vrede aan elkaar door.

In de lezingen van vandaag staat de uitnodiging: ga er op uit, twee aan twee, en vertel het verhaal.

Ik heb daar niet zo'n goed gevoel bij; te veel mensen ongevraagd aan de deur gehad; te fel, je een gevoel gevend alsof je je moest verdedigen. En de moderne communicatiemiddelen zijn net zo erg als die klassieke. Wat er in facebook en allerlei apps nu allemaal ongevraagd op je af komt...

Wel snap ik dat ook wij iets moeten doen. We kunnen ons niet koesteren in de wetenschap dat de boodschap van Jezus al over de hele wereld verspreid is. Overal, ook direct om ons heen, treffen wij toch mensen aan die geen boodschap aan die boodschap van Jezus schijnen te hebben, er eigenlijk, - hoe is het mogelijk, - niets of niet veel, van weten. Onverschilligheid als hedendaags heidendom. Maar om misverstanden te voorkomen, voor ik iets kritisch over hen ga zeggen: vrede zij hun huis.

Al meldde de krant gisteren nog dat we in Nederland onstuitbaar religieus blijken, er zijn veel mensen die absoluut niet geloven. Ik vind dat zeer begrijpelijk. De resultaten van de wetenschap en het terugdringen van God maakt níet geloven logischer dan wèl geloven. En laten we niet onderschatten hoe de waardering voor geloof in onze wereld een flinke deuk heeft opgelopen door religieus getint terrorisme, misbruikschandalen, conservatieve ethiek en discriminatie in religieuze kring. En dus, als je met mensen die niet geloven, praat..., kijken ze nieuwsgierig naar jóu.....

Wat doe je tegen hun sceptische blik in? Wat zeg je bij hun bezwaren? 'Vrede zij dit huis,' en ga ook vredevol, elkaar

respecterend, met de bewoners om. Misschien zet je hen af en toe wel aan het denken. En moet je alleen maar, nou ja: alleen maar...., attent zijn op het ontwikkelen van religieuze groei van degenen die daar voor open lijken te staan.

Dan zijn er, u ontmoet ze vast ook overal om u heen, de mensen die in *Iets* geloven.

Die mensen kijken je aan van: deel me nou niet in bij al die mensen die niets geloven, ik geloof *echt* wel dat er iets is. Goed, ze mogen dan nooit in een kerk komen en weinig of niets van de Bijbel afweten, ze mogen meer vragen hebben dan antwoorden, - zonder daar overigens van wakker te liggen - als je maar niet denkt dat ze helemaal niet geloven. 'Want kijk, de wereld is niet zomaar ontstaan, dat *moet* een bedoeling hebben.' Herkent u ze? Vrede zij hun huis.

En dan is er nog de groep van mensen die het ruim zien. Die zeggen dat al die godsdiensten toch eigenlijk op hetzelfde neerkomen. En kijken je dan aan van: Dat ben je toch wel met me eens?

Er zit iets triomferends in hun blik, als ze zeggen: Al die verschillen tussen die godsdiensten, dat is eigenlijk maar onzin. Er is maar één God, en of je die God nu God noemt, of Allah, of Boeddha, het komt allemaal op hetzelfde neer, nietwaar? Dat Boeddha helemaal geen God is, deert hen niet, van zulke kleinigheden weten ze trouwens niet.

Als je knikt, zien zij de instemming en zijn ze blij: gelukkig, een medestander, iemand die het ook ruim ziet en gelukkig niet moeilijk doet. Als je tegenstand geeft, ben je nog niet jarig. Dan hoor je bij die ouderwetse kerk van vroeger, die - heel intolerant - de eigen God alleen zaligmakend achtte en het eigen geloof het enig ware.

En dus.....? Moeten we de *Ietsisten* serieus nemen? Moeten we luisteren naar wat de '*één pot nat*' denkenden als waarheid aan ons voorhouden?

Jaah, zeker, en ook naar al die anderen, die God helemaal niet nodig hebben. Wij moeten naar hen luisteren, resonerend met wat in onze maatschappij anno 2019 leeft.

Het is nogal aanmatigend om te beweren dat wij in de kerk de enige en volledige waarheid te pakken hebben. Dat geldt

misschien voor Jezus, maar voor ons is 'De waarheid' een boek dat niemand ooit helemaal uitgelezen heeft (Tomas Halik). Het moet ons voorzichtig maken bij het zoeken naar bij onze tijd passende uitleg van de traditie.

En als iemand ánders over iets denkt of spreekt dan ik, weet ik dat dit kan komen doordat hij er naar kijkt vanuit een ander perspectief, een andere traditie. Dit besef moet ons niet leiden tot relativering van wat ons heilig en waar is, maar tot het streven om door onderling gesprek en het uitwisselen van ervaringen onze eigen horizon te verruimen. En in zo'n gesprek mag ik blijven zeggen dat Jezus voor mij de enige weg, waarheid en het leven is.

Dat is ook een reden om in dit huis bij elkaar te blijven komen: om telkens opnieuw het verhaal te horen van Hem en zijn boodschap, van elkaar te leren wat die vraag voor ons betekent, en elkaar aan Zijn visioen van vrede te houden.

Daarom worden wij ook aangespoord om zonder al te veel mitsen en maren, er op uit te trekken. Dat is wat Jezus deed. Die droeg als rondtrekkende rabbi een zeer eenvoudige boodschap uit. De boodschap van vrede door naastenliefde is niet ingewikkeld. En het is niet absurd de wereld met die boodschap te confronteren en te verbinden.

Ad Besems